Ruta Sepetys
Turiu tave išduoti

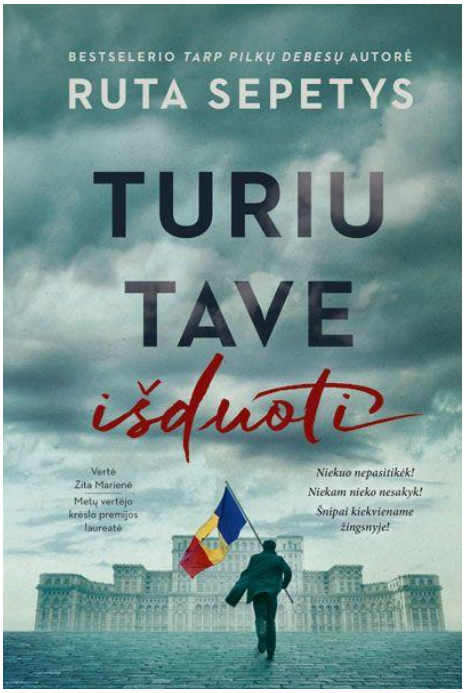

„Turiu tave išduoti“ yra naujausia, šeštoji, **Ruta Sepetys** (g. 1967 m.) knyga. Pasaulyje ji išgarsėjo istoriniu romanu „Tarp pilkų debesų“. Knyga apie lietuvių tremtį į Sibirą Antrojo pasaulinio karo metais tapo pasauliniu bestseleriu ir buvo įtraukta į mokykloms rekomenduotinos literatūros sąrašą.

Rumunija, 1989 metai.
Europoje vienas po kito žlunga komunistiniai režimai. Septyniolikmetis Kristianas Floresku svajoja tapti poetu ir filosofu. Tačiau rumunai neturi teisės svajoti – juos riboja taisyklės ir jėga.
Siautėjant maniakiškai Nikolajės Čaušesku diktatūrai, kai šalyje valdo melas, smurtas ir baimė, Kristianą pradeda šantažuoti saugumo struktūros, kad jis taptų jų šnipu. Jam telieka dvi galimybės: išduoti visus, ką myli, arba pasinaudoti informatoriaus padėtimi ir kenkti baisiausiam Rytų Europos režimui.
Kristianas rizikuoja viskuo, kad atskleistų tiesą apie režimą, suteiktų žmonėms galimybę kalbėti ir papasakotų pasauliui apie tai, kas vyksta Rumunijoje. Jis pasiryžęs, kai ateis laikas, kovoti už permainas. Tačiau už geresnę ateitį reikia mokėti sudaužytomis širdimis ir prarastomis gyvybėmis.
Ruta Sepetys meistriškai kuria naują istorinį trilerį apie rumunų tautos, tirono nugramzdintos į tylą ir neviltį, bet vis vien tikinčios žmogaus dvasios didybe, kančias.

Gina Viliūnė
Spąstai pirklio žudikui

Gina Viliūnė (g. 1974 m.) jau daug metų domisi Lietuvos ir gimtojo Vilniaus istorija, rašo knygas, straipsnius, veda ekskursijas. **„Spąstai pirklio žudikui“** – septintasis Ginos Viliūnės istorinis romanas, kurio veiksmas vyksta Vilniuje. Tai antroji budelio mokinio Ado tiriama byla, pirmoji – **„Žmogžudystė batsiuvio dirbtuvėje“** (2020).

Adas jau pusmetį yra Vilniaus budelio mokinys ir uoliai mokosi kalaviju kirsti kopūsto galvą, rišti kartuvių kilpos mazgą, bet širdis nelinksta prie tokių mokslų. Užtat narplioti įtartinos mirties aplinkybes jam sekasi neblogai, o Vilniaus knygų pirklys Andrius kaip tik pametėja užduotį pašniukštinėti, ar netikėtai miręs pipirų pirklys Luka Lukičius nebuvo nužudytas. Netrukus paaiškėja, kad visi mirusiojo namiškiai turėjo priežasčių geisti tėvo mirties, o pas Vilniaus vaitą Augustiną Rotundą saugomas testamentas žadina daugybę vilčių. Ar teisingumas svarbiau už baimę ir bauginimus? Ar budelio mokiniui Adui pavyks įvilioti gudrų ir nuožmų žudiką į paspęstus spąstus?
Nepamainoma Ado pagalbininke šį kartą tampa tarnaitė Benigna, randanti ir sužinanti tai, kas slepiama, miesto sargybinis linksmuolis Motis, Kauno rotušės vertėjas Paulius, Lukos pavainikis sūnus Benas iš Rygos ir net paslaptingas juodasis Vilniaus vaistininkas Karitonas. Vilniaus budelis su mokiniu apsilanko sparčiai besiplečiančiame versliajame Kaune, o lietuviška vytinė su Andriaus ir Teodoro prekėmis pasiekia Mėmelio uostą. Skaitytojui prieš akis skleidžiasi sodri XVI a. Vilniaus, Kauno ir net Klaipėdos panorama, sklidina istorinių detalių ir spalvingų miestiečių gyvenimo scenų, o gatvėse ir užkampiuose plėtojasi mįslinga, nuotykių ir pavojų pilna istorija.

Laurynas Katkus
Nakvynė Berlyne. Istorijos

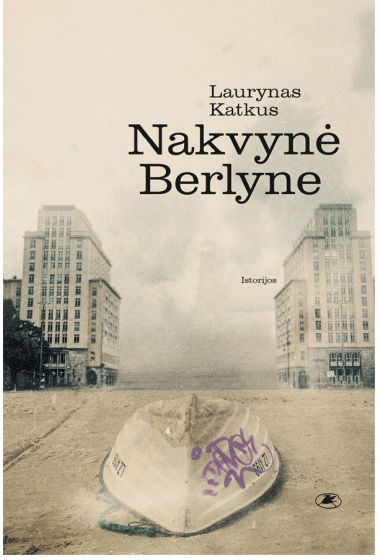

Vaikinas pamilsta bendrakursę, kuri labiau nei žmonėmis domisi paukščiais. Į Berlyną atvykęs menininkas negali atsikratyti įspūdžio, kad jį stebi šeimininko palikta matrioška. Tame pačiame pastate šalia prašmatnių influencerio apartamentų kali būrys vyrų. Dėl ko jie čia pakliuvo? Ko laukia, kodėl neišeina į laisvę?

Laurynas Katkus po beveik dešimtmetį trukusios pauzės grįžta su nauja prozos knyga **„Nakvynė Berlyne“**, atgaivinančia pamirštą apysakos žanrą. Keistos, pasakiškos situacijos tampa išeities tašku pasakojimams apie Nepriklausomybės kartą, apie jos siekius, pasirinkimus bei patirtis. Atidus, neretai humoristinis žvilgsnis į šiuolaikinės Lietuvos gyvenimą persmelkiamas fantastine atmosfera. Naujos šnektos, žiniasklaidos žargonas ir slengas vykusiai sintetinami ir jungiami su literatūrine kalba.

„Hipnotizuojantys skaitiniai: geriausios istorijos yra tos, kurios nesiduoda atpasakojamos. Savojoje tikrovėje esu buvęs ir Vilniuje, ir Berlyne, ir kelyje, ir sukarintame beprotnamyje (suprask: pasaulyje, kuris mums duotas čia ir dabar), bet viską regėjau ne tuo kampu. Už tai man buvo baisiai įdomu lyginti, ką iš savųjų žiūros taškų pamatė ir – svarbiausia – kaip papasakojo Lauryno išgalvoti herojai. Prieš plauką kalbos kultūros zuikio iškamšą glostanti tatuiruota slengo ranka“, – Donatas Petrošius.

Laurynas Katkus – žinomas rašytojas, eseistas ir vertėjas. Jis išleido keletą poezijos ir esė rinkinių, romaną „Judantys šešėliai“. Anglų ir vokiečių kalbomis pasirodė penkios L. Katkaus knygos.

Ignė Ale
Geltona suknelė

Ramunė visą gyvenimą buvo tarytum lėlė kitų rankose. Ką veikti, kur eiti, net kaip rengtis – viską sprendė aplinkiniai: močiutė, vyras Dominykas, anyta Sofija.
Dominykas nuo mažens buvo auklėjamas žengti savo tėvo, garsaus prokuroro, pėdomis. Iki smulkmenų suplanuotame jo gyvenime nebuvo vietos netikėtumams, juolab – žmonos maištui.
Tačiau kai Ramunė, pavargusi nuo nelaimingos santuokos ir nykios kasdienybės, pradeda slapta lankyti maisto gaminimo kursus, jų sustyguotas gyvenimas ima byrėti. Ką darys sutuoktiniai, priversti naujai pažvelgti ne tik į vienas kitą, bet ir į save? Ar išdrįs jie perimti likimą į savo rankas?
„Geltona suknelė“ - tai pasakojimas apie ryžtą keisti ir keistis, apie drąsą ieškoti ir laimę būti savimi.

Ignė Ale – rašytoja ir vertėja, gyvenanti Klaipėdoje. Nors didžioji jos gyvenimo dalis sukasi apie knygas, autorė stengiasi rasti laiko kelionėms, jūrai ir lėtiems pasivaikščiojimams su augintiniu, škotų terjeru Bugiu.
„Geltona suknelė“ – antra Ignės Ale knyga. Debiutinis romanas „Tarp A ir B“ pasirodė 2021 m. vasarą ir sulaukė didelio skaitytojų dėmesio.

Bronius Antanas Rasimas
Kelyje

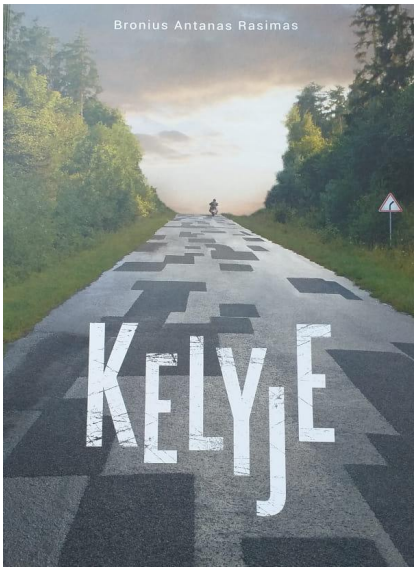

Romane **„Kelyje“** persipina 9-ojo dešimtmečio Lietuvos istoriniai, politiniai įvykiai su kasdieniais žmonių rūpesčiais, bandymais išgyventi besikeičiančioje realybėje. Santvarkos kaita, suirus Sovietų sąjungai, įneša begalę rūpesčių profesinėje srityje, vertybių paieškose, asmenybės raidoje. Tik vienas dalykas - meilė, lieka nenuvertėjusi gyvenimo sūkuriuose...
Romano „Kelyje“ pasakojimas siejasi su tikrais įvykiais, vykusiais Lietuvoje, tačiau veikiantys asmenys, vardai, įmonės yra išgalvoti, sukurti tik autoriaus vaizduotės. Aprašomo laikmečio patirtys ir istorijos yra aprašytos laisvai, kūrybiškai jas interpretuojant, todėl bet koks sutapimas su konkrečiais asmenimis ar įvykiais yra visiškas atsitiktinumas – pristatoma knygos pradžioje.

Antanas Šilkūnas
Laimės trupiniai

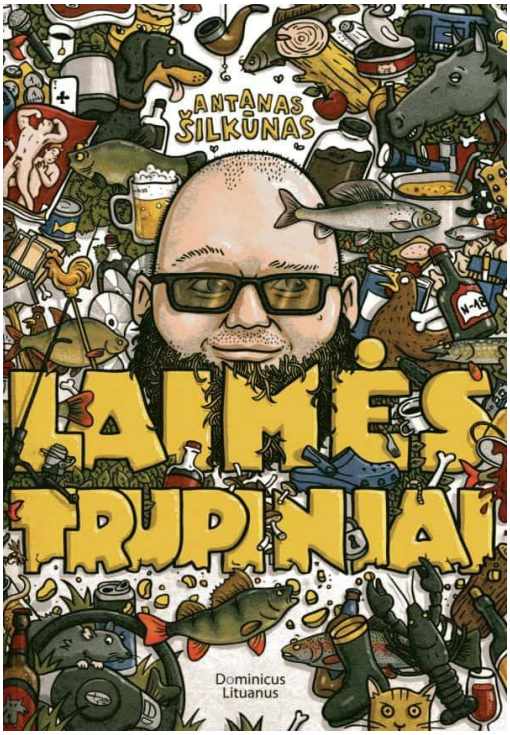

Visas savo vaikystės ir paauglystės vasaras aš praleidau kaime ir šventai tikiu, kad kiekvienas iš mūsų labai daug atsinešame iš vaikystės.
Tie prisiminimai tokie aštriai tikslūs, jog po trupučiuką nugulė į manuosius „Laimės trupinius“.
Dabar tame pačiame kaime ir pats gyvenu, po tas pačias senutėles obelis karstosi ir mano dukra.
O aš toliau užsirašinėju istorijas, jausmus ir patyrimus.
Kai atsargiai savo tekstus parodydavau daugiau už mane gyvenimo ragavusiems žmonėms, labai dažnai vienas iš įvertinimų būdavo toks: „Dabar apie tai beveik niekas nerašo.“
Noriu tikėti, kad istorijos bus įdomios ir artimos mano amžiaus skaitytojams, o ir vyresnius teleportuos į tuos nerūpestingus laikus.
Penkiolika metų dirbu radijuje – kalbinu žmones.
Išmokau klausytis ir klausti, ko galbūt neklausia kiti.
Nėra neįdomaus žmogaus ir nėra tiesiog blankios neinteresnos gyvenimo linijos.
Turiu gerą atmintį, dažnai atsimenu viską iki smulkiausių detalių. Ir labai bijau šitos dovanos netekti, kalendoriui pridėjus dar vienais metais daugiau.
Todėl rašau.
Rašau, kad tai išliktų.
Rašau tarsi sau, apie save įvairiais amžiaus tarpsniais, tikėdamasis, kad „Laimės trupiniai“ bus ta išsvajota laiko mašina kiekvienam iš mūsų...
Autorius

„Laimės trupiniai“ - radijo „Kelyje“ laidų vedėjo **Antano Šilkūno** apsakymų rinktinė.

Tadeusz Konwicki
Baina

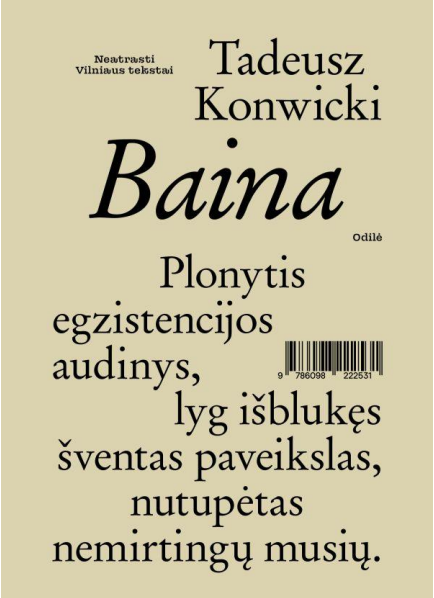

„Baina“ – populiariausias Pavilnyje užaugusio lenkų rašytojo **Tadeuszo Konwickio** (1926–2015) romanas, nukeliantis mus į XIX amžiaus Vilniaus kraštą, gyvenamą aistringų, paslaptingų, su likimu besigrumiančių žmonių. Tai jaudinantis pasakojimas apie rašytojo močiutę – bajoraitę Heleną Konwicką ir jos nepaprastą meilę. Stiprūs jausmai, laiko rėmus griaunantys istorijos paveikslai, pasakotojo vaizduotės žaismė ir atjauta kenčiantiems personažams – visa susilieja į kerintį poetinį audinį.

„Štai šitaip per seną, tiksliau sakant, amžiną mišką lydžiu savo močiutę Heleną Konvicką į Buivydžius ir vilkinu tuos prieš šimtą metų nutikusius įvykius: ir užtęsiu, ir sutrumpinu, kad tik išvengčiau lemties, bet ši vis tiek priartėja, ištinka, atsrūva lyg didžiulė, nuo horizonto iki horizonto, upė, milžiniška laiko upė, kurioje sūkuriuoja smulkučiai žmonių likimai, ūmiai kyla nelaimių bangos, putoja neišvengiamų katastrofų kaskados. Žingsniuoja mano močiutė Helena per tą kraštą, panašų į Senovės Graikiją. Kiekvienas miestelis, kiekvienas užusienis, kiekviena kryžkelė – žmonijos istorija.
Visi čia vieni kitus pažįsta, visi tos pačios kilmės, visi kuria naują istoriją, naują mitologiją, naują kosmogoniją, kurią piligrimai ir tremtiniai paskui išplatina visame pasaulyje.“
Tadeusz Konwicki Baina

„Mano programa yra atjauta, mano programa yra buvimas kartu jūsų didybėje ir jūsų skurde, jūsų pakilimuose ir jūsų pralaimėjimuose, jūsų poetiniuose polėkiuose ir jūsų gyvuliškuose skausmuose... Esu atjauta, supratimas ir bendra kančia be vardo ir be pavardės, be asmens, be adreso. O mano terapijos tikslas turėtų būti viltis.“
Tadeusz Konwicki

Dorota Poninska
Kelionė meilės link. Emilija

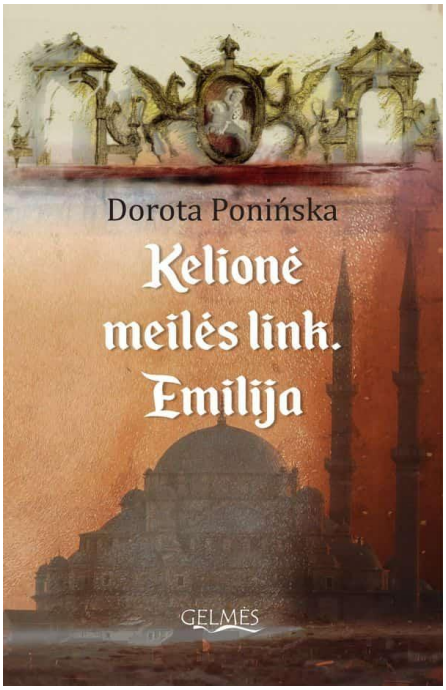

Lenkų autorė Dorota Poninska romanu **„Kelionė meilės link. Emilija“** pradeda trilogiją, kuria skaitytoją kviečia į pažintį su paslaptingaisiais Rytais ir jų kultūra. Knygoje netruks nuotykių, netikėtų siužeto vingių, vaizdingų aprašymų, o svarbiausia – meilės. Istorinių ir kultūrinių įvykių aprašymai rytietiško pasaulio grožį atskleidžia visoje savo didybėje.
Pagrindinė veikėja Emilija saugų prieglobstį rado už Vilniaus vienuolyno sienų. Griežtos taisyklės ir izoliacija nuo pasaulio įskiepijo jai gilų pamaldumą ir įsitikinimą, kad visos žemiškos gėrybės yra nuodėmė. Pilka kasdienybė ramina sielą, tačiau tiksliai sudėliotas dienas sudrebina netikėtai apsilankęs totoris Selimas. Vyras praneša, kad dingęs Emilijos tėvas, sukilimo dalyvis, yra gyvas, tačiau pateko į turkų nelaisvę. Jie turi nedelsiant išvykti ir jį išpirkti. Čia prasideda jaunos merginos kelionė, kurioje laukia dramatiškas gyvenimo posūkis, padėsiantis Emilijai suvokti save kaip drąsią ir vertę turinčią moterį.
Ar paslaptingasis karys, arogantiškas, tačiau ištikimas poezijos gerbėjas, yra tas, kuriuo gali pasitikėti jauna mergina? Ar pavyks Emilijai rasti laimę ir meilę tolimojoje šalyje, svetimos kultūros ir papročių pasaulyje?
Dorotos Poninskos romanas „Kelionė meilės link. Emilija“ supažindina skaitytojus su įspūdingu Viduriniųjų Rytų pasauliu, haremų kasdienybe bei Stambulo spindesiu. Pagrindinis veiksmas vyksta XIX amžiuje, bet paraleline gija autorė pasakoja ir apie XIII amžiaus persų poetą Rumi. Ar mistiko ir merginos likimas turi ką nors bendro?
Šioje istorijoje daug lietuviškumo. Skaitytojai žavėsis vaizdingai aprašytomis Vilniaus vietomis, sutiks žinomus Lietuvos ir Lenkijos žmones, rašytojus, visuomenininkus, nusikels į Adamopolį – šalia Stambulo gyvavusią lenkų sukilėlių gyvenvietę. Dorota Poninska išmaniai pina fikciją su realybe, o skaitytojai, norintys sužinoti, kas buvo tikra, o kas išgalvota, ras ir paaiškinimus.
„Kelionė meilės link. Emilija“ – pasiilgusiems istorinės romantikos, egzotikos ir Rytų kultūros šurmulio.

Dorota Poninska – lenkų rašytoja. Ji studijavo filologiją ir orientalistiką Varšuvos universitete, vėliau ryšius su visuomene JAV. Šioje srityje dirbo daugybę metų, taip pat aktyviai prisidėjo prie Lenkijos kultūrinių renginių organizavimo, visą laiką domėjosi Rytų šalių tradicijomis ir istorija.

Walter Tevis

Valdovės gambitas

Automobilio avarijoje žuvus motinai, vos aštuonerių sulaukusi Betė Harmon išsiunčiama į našlaičių globos namus. Ji atranda du būdus bent mintimis pabėgti iš slegiančios aplinkos: tai žaidimas šachmatais ir žalios pailgos piliulės, kasdien dalijamos vaikams, kad liktų ramūs. Netrukus tampa akivaizdu, kad Betė turi stulbinamą šachmatininkės talentą. Išskirtinai vyrų dominuojamame žaidime paauglė ima po truputį skintis kelią į svarbiausias Amerikos šachmatų varžybas ir susikuria naują gyvenimą. Bet, kad ir kaip gerai sektųsi varžybose, potraukį tamsai – savidestrukcijai ir priklausomybei nuo raminamųjų ir alkoholio – suvaldyti sunku. Kiekviena šachmatų partija Betei tampa kova ne tik dėl pergalės, bet ir dėl išlikimo.
Tituluojamas naujai atrasta klasika, vertinamas už savitą stilių, romanas **„Valdovės gambitas“** – tai daugiabriaunė likimo nuskriaustos nuo priklausomybių kenčiančios ir sykiu genialiu talentu apdovanotos moters brandos istorija konservatyvioje, stereotipų ir lyčių nelygybės kaustomoje XX a. antros pusės Amerikos visuomenėje.

Clarise Lispector
Žvaigždės valanda

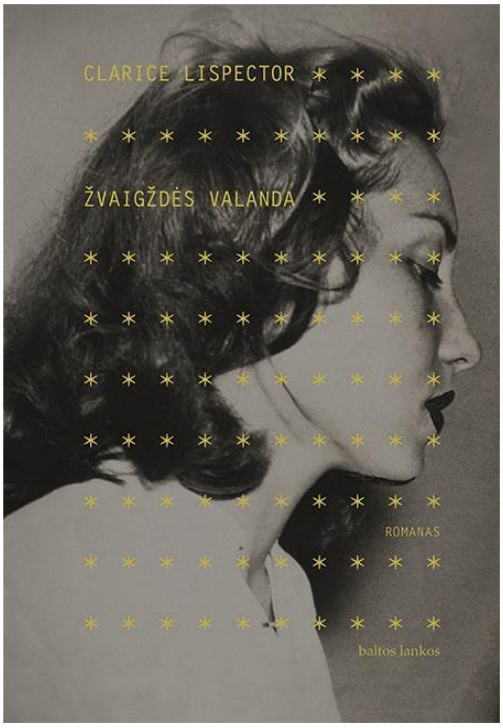

„Kas nėra klausęs savęs: ar tik aš nesu pabaisa, ar tai ir yra būti žmogumi?“

Romano pasakotojas Rodrigas S. M. pradeda dėstyti kiek paslaptingą, keistą ir trikdančią Makabėjos, vienos iš likimo nuskriaustųjų, istoriją. Ji gyvena skurdžiame Rio de Žaneiro rajone, dirba mašininke, mėgsta žiūrėti filmus kino teatre, gerti kokakolą, gavusi menkutę algą kartais nusiperka rožę. Norėtų būti panaši į Merliną Monro, bet yra negraži, nuolat alkana, paliegusi ir nemylima. Tačiau kad ir kokia nelaiminga atrodytų iš pažiūros, viduje ji laisva, nes nė nenutuokia, kad jos gyvenimas galėtų būti kitoks. „Žvaigždės valanda“ – romanas, paneigiantis išankstines žmogaus nuostatas apie skurdą, tapatybę, meilę, grožinės literatūros meną ir priartinantis prie gyvenimo paslapties branduolio.

Clarice Lispector (Klarisė Lispektor, 1920–1977) – iškiliausia XX a. brazilų rašytoja, tituluojama svarbiausia žydų autore po Kafkos, vadinama rašytoja, kuri „atrodė kaip Marlene Dietrich ir rašė kaip Virginia Woolf“, viena žinomiausių, bet mažiausiai suprastų Lotynų Amerikos autorių. Gimė Vakarų Ukrainoje, bet dėl antisemitizmo su šeima 1922-aisiais persikėlė į Braziliją. Užaugo Resifėje, vėliau, persikėlusi į Rio de Žaneirą, studijavo teisę. Kartu su vyru diplomatu gyveno Italijoje, Šveicarijoje, Anglijoje, JAV, su juo išsiskyrusi 1959-aisiais grįžo į Rio de Žaneirą. Būdama 23-ejų parašė pirmą romaną „Arti laukinės širdies“ („Baltos lankos“, 2020), Brazilijoje tapusį literatūros sensacija. Už šį romaną ji gavo presitižinę „Graça Aranha“ literatūros premiją ir Brazilijoje tapo žinoma kaip „uraganas Klarisė“. „Žvaigždės valanda“ – paskutinė rašytojos knyga, išleista jai esant gyvai, – laikoma bene svarbiausiu jos kūriniu. Jos kūrybinį palikimą sudaro devyni romanai, septyni apsakymų rinkiniai, penkios knygos vaikams. Labiausiai C. Lispector vertinama už revoliucingą kalbą, išskirtinį literatūrinį stilių, taiklų veikėjų, dažniausiai moterų, vidinio pasaulio atskleidimą.

Jane Harper
Paklydėlis

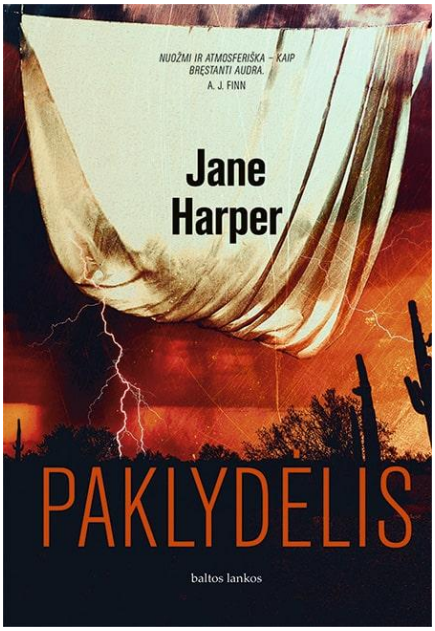

„Jis sakydavo, kad paklydę vaikai šaukia garsiausiai. Jų mamos visą likusį gyvenimą girdėdavo juos šaukiant vėjyje. <...> Jeigu tai būtų tiesa, oras tyruose kauktų taip garsiai, kad dulkės niekada nenusėstų.“

Po negailestinga Australijos lygumų saule susitinka du broliai. Jų susitikimo vieta – paslaptimis apipintas nežinomo piemens kapas. Tačiau Neitanas ir Babas čia ne dėl vietinės legendos: prie šimtamečio antkapio rastas trečio brolio lavonas.
Policijai nerandant atsakymų į klausimus dėl Kamerono mirties, jų ieškoti imasi vyriausiasis – Neitanas. Kas pražudė Braitų šeimos atžalą? Mirtinai pavojinga gamta? Ar dar pavojingesnė jos nulemta vienatvė? Skaudžią šeimos dramą paženklina sunkumai, smurtas ir spengianti tyrų tyla.
Jane Harper (Džein Harper, gim. 1980) kilusi iš Mančesterio Anglijoje, bet dar vaikystėje su šeima ji persikėlė į Australiją, ten gyvena ir dabar. Jos romanai „Sausra“ („Baltos lankos”, 2018) ir „Gamtos galia“ („Baltos lankos“, 2020) pelnė daug apdovanojimų ir premijų ir užtikrino vienos geriausių šiuolaikinių detektyvinių romanų autorės – ne tik Australijoje, bet ir visame pasaulyje – vardą. Ne išimtis ir **„Paklydėlis“**: knyga 2019-aisiais pelnė „International Thriller Writers“ apdovanojimą, „Ned Kelly Awards“ buvo pripažinta metų grožinės literatūros knyga. 2020-aisiais romanas įtrauktas į „Theakston Old Peculier“ ir „LA Times Book Prize“ trumpuosius sąrašus.

Carlos Ruiz Zafon
Dangaus belaisvis

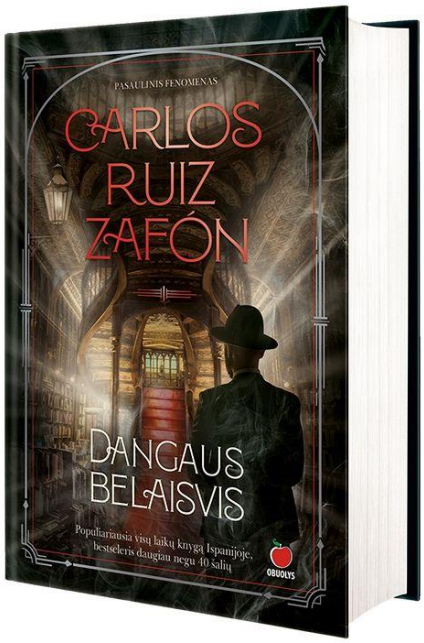

„Dangaus belaisvis“ - pavojingų paslapčių ir begalinės meilės knygoms kupinas pasakojimas, tapęs populiariausia visų laikų knyga Ispanijoje ir bestseleriu daugiau nei 40 pasaulio šalių.
Dar vienas nepakartojamas, pilnas paslaptingų vingių pasauliniu mastu pripažintų „New York Times“ bestselerių autoriaus Carloso Ruizo Zafóno pasakojimas „Dangaus belaisvis“. Meilė, literatūra, aistra ir kerštas paslaptingoje gotikinės Barselonos širdyje, kurioje knygų **„Vėjo šešėlis“** ir **„Angelo žaidimas“** herojai atgimsta kovai su priešininku, grasinančiu juos sunaikinti.
Barselona, 1957-ųjų Kalėdos. Danielis Semperė ir jo žmona Bėja turi ką švęsti. Jie susilaukė sūnaus, kurį pavadino Žiulijanu, o jų artimo draugo Fermino de Toreso meilę tuoj vainikuos santuoka. Tačiau jų džiaugsmą aptemdo knygyne pasirodęs paslaptingasis nepažįstamasis, nupirkęs brangiausią knygą – puošnų „Grafo Montekristo“ leidimą – ir palikęs jame užrašą: „Skiriu Ferminui Romerui de Toresui, kuris sugrįžo iš mirusiųjų pasaulio ir turi raktą į ateitį.“
Kas yra šis žmogus ir ko jis nori iš Fermino? Atsakymas slypi baisioje du dešimtmečius tamsiuose miesto praeities užkaboriuose saugotoje paslaptyje – epinėje įkalinimo, išdavystės, žmogžudystės ir meilės istorijoje, kuri veda į pačią Pamirštų Knygų Kapinių širdį.
Nepažįstamojo pasirodymas panardina Ferminą ir Danielį į pavojingą nuotykį, nukeliantį į 1940-uosius ir pirmąsias Franko diktatūros dienas. Siaubingi to meto įvykiai verčia juos ieškoti tiesos, kuri sukels pavojų viskam, kas jiems brangu, ir galiausiai pakeis jų gyvenimus.
Carlosas Ruizas Zafónas (1964–2020) užaugo Barselonoje. 1994 m. išvyko į Los Andželą, kur išleido keturias knygas paaugliams, kūrė scenarijus kino filmams. Vėliau, atsisakęs visų papildomų darbų, rašė romaną „Vėjo šešėlis“ tapusį viena perkamiausių visų laikų ispaniškų knygų bei pasaulinės literatūros fenomenu. Šį bestselerį pratęsė kiti šio autoriaus PAMIRŠTŲ KNYGŲ KAPINIŲ serijos romanai „Angelo žaidimas“ ir „Dangaus belaisvis“, taip pat susilaukę tarptautinės šlovės. Rašytojo kūriniai išversti į daugiau nei 40 kalbų ir pelnė ne vieną tarptautinį literatūrinį apdovanojimą.

Virginija Rimkuvienė
Jis vadina mane mama

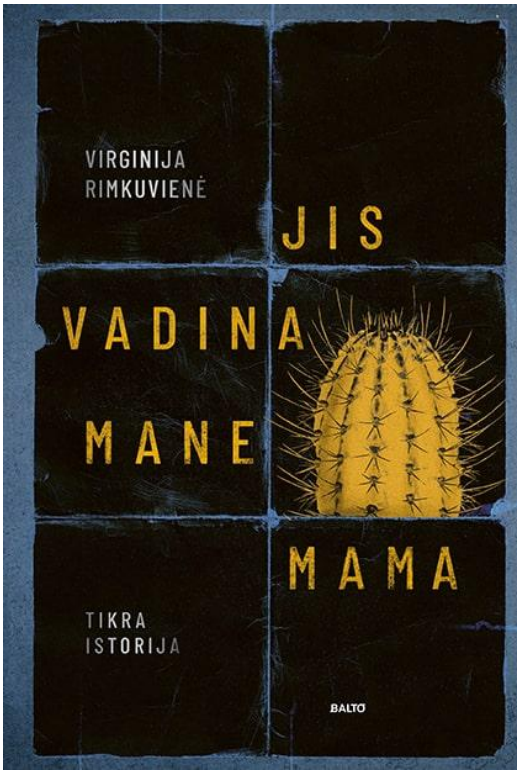

„Jis vadina mane mama“ – tikra, šokiruojamai atvira, jautri ir skausminga istorija apie vaiko globą. Virginijos šeima Artūrą globoti pradėjo, kai jam buvo penkeri. Ši globa nebuvo nuolatinė – Artūras dažnai viešėjo globėjų namuose, leido su jais savaitgalius ir atostogas, bet pastovia jo gyvenamąja vieta taip ir liko vaikų globos namai. Iš pirmo žvilgsnio žavus ir charizmatiškas, Artūras nebuvo lengvas vaikas. Perkėlimai iš vienų globos ir mokymo įstaigų į kitas, paauglystėje diagnozuoti ir vis labiau ryškėjantys psichopatinės asmenybės bruožai, vagystės, teistumas, narkotikai – jo gyvenime buvo visko. Virginijos tiesiamos pagalbos rankos Artūras įsikibdavo trumpam, o sužibusias viltis greit prarydavo nevilties bedugnės. Visa tai gerokai įsiūbavo iki tol ramiai plūduriavusį darnios šeimos laivelį.

„Vargu ar buvau jam tokia gera mama, kokia turėjau būti. Vis dėlto buvau verčiausia šio vardo iš visų su juo bendravusių žmonių. Stebiuosi, kaip jam pavyko išsaugoti tikėjimą manimi, kai iš visų pusių šis tikėjimas buvo klibinamas. Vaikų namų direktorės, auklėtojos, jo draugai, vaikų teisių specialistai – kone visi Artūrui bandė įrodyti, kad aš esu ne visai mama, tiksliau – visai ne mama. Visiškas niekas, nulis arba net kažkas su minuso ženklu. Kažkas, kas sugriovė jo gyvenimą, sudaužė viltis, padarė jį tuo, kas jis yra dabar. Buvau jų atpirkimo ožys, geriausiu atveju – tuščia vieta. Jie siekė priversti tuo patikėti Artūrą. Bet jis vis tiek vadino mane mama ir besąlygiškai manimi pasitikėjo.“

Kaip išlaviruoti tarp šeimos ir globojamo vaiko poreikių? Ar įmanoma išeiti iš šio užburto rato, nieko neaukojant? Kas geriau – atverti dalį širdies ar laikyti ją saugiai uždarytą, nesuteikiant tuščių vilčių? Tai klausimai, į kuriuos kiekvienas skaitytojas ras savo atsakymą. „Gali būti, kad smerkimo sulauksiu daugiau nei palaikymo, – sako knygos autorė. – Bet niekas negali manęs prikalti prie kaltės kryžiaus labiau, nei pati save esu prikalusi.“ Šioje istorijoje nėra teigiamų ar neigiamų herojų, kulminacijos, laimingos arba tragiškos pabaigos. Ji banguota ir daugiaprasmė kaip ir pats gyvenimas.
Virginija Rimkuvienė (g. 1969 m.) baigė lietuvių filologiją Vilniaus pedagoginiame universitete. Penkerius metus dirbo lietuvių kalbos mokytoja, vėliau pasuko į žurnalistiką. 25-erius metus buvo žurnalų „Ieva“, „Cosmopolitan“ ir „Moteris“ žurnalistė ir redaktorė. 2020 metais Virginija paliko aktyvią žurnalistinę veiklą ir išleido pirmąją publicistinio stiliaus knygą „Man – 50. Ir aš dar gyva“, kuri pateko į 2020 m. knygos.lt perkamiausių negrožinių knygų TOP 10.

Danė Griganė
Miglelė

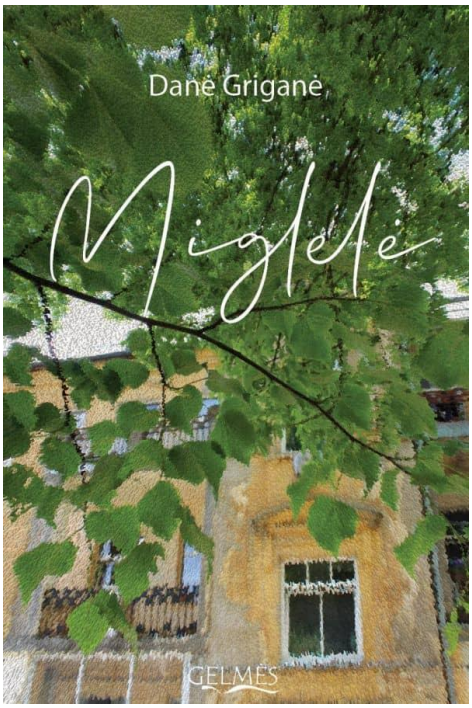

Danės Griganės (Danutės Grigaliūnienės) romano **„Miglelė“** pagrindinė veikėja ir pasakotoja – Dangira Raudeliūnienė. Ji – lituanistė, lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja, romantiškos sielos, mylinti, bet nelaiminga moteris. Jai būdinga stoiška laikysena: besiteisinanti ir neteisianti, tradiciškai laikanti visus namų kampus, sauganti šeimą, besiaukojanti dėl vaiko ar vyro. Kita vertus, subtiliai skleidžiasi ir kitas planas, potekstė: pasakotoja siekia bet kokia kaina rodyti, kad viskas gerai, prisijaukina primestą tarnystę, primestus vaidmenis, nes kitaip tiesiog neišlaikytų... Saugodama sau brangius žmones – vyrą, sūnų, – tačiau nepatirdama tikros moteriškos laimės, ji visgi skausmingai siekia meilės, švelnumo, bando išsaugoti savyje moterį – kūrybingą, svajojančią, tikinčią. O vienas iš būdų pabėgti nuo kasdienių rūpesčių naštos – rašymas.
Beveik visi personažai – ryškūs, bet taip ir lieka paslaptingi. Neaiškus sūnaus likimas, nesuvoktas ir nesuvokiamas vyro ir brolio pasaulis, motinos istorija. Autorė geba kurti keliaplanį vaizdą, slėpti įtampą, derinti santūrumą ir emocingumą. Itin vaizdinga kalba ir gražus pasakojimo stilius suteikia skaitymo malonumą, o kartu įtraukia skaitytoją į pasakotojos vidinį konfliktą, sukelia prieštaringus jausmus: sykiais sužadina empatiją, o kartais – ir savotišką pasipriešinimą, jaučiant ryžto stoką, per didelį nuolankumą ir savos laimės pamynimą.
Danutė Grigaliūnienė (g. 1945) rašo vaikams ir suaugusiesiems. Palankiai įvertinta apysaka vaikams „Labas, Žūže!“, o apysaka „Kažkas ne taip“ įtraukta į „Metų knygos“ paaugliams penketuką. Apysaka „Šarka“ laimėjo antrąją premiją konkurse „Švieskime vaikus“.

Mario Escobar
Bibliotekininkė iš Sen Malo

Mano knygos sparčiai degė. Visos tos žinios, dešimčių kartų atmintis kilo į žydrą rugsėjo dangų, o pasaulis ir toliau kraustėsi iš proto, atsidurdamas prie visiško sunaikinimo ribos.

1939 m. rugsėjo 1 d., kai Vokietijos pajėgos įsiveržia į Lenkiją, Sen Malo bažnyčioje Žoslena ir Antuanas Ferekai sumaino žiedus. *„Mano vargai prasidėjo tą pačią dieną kaip ir mano laimė“*, – tokiais žodžiais baigiamas pirmasis Žoslenos laiškas paryžiečiui rašytojui. Prancūziją pasiekęs karas nutraukia Ferekų vedybinio gyvenimo idilę. Antuanas išsiunčiamas į kovos lauką, Žoslenos bute apgyvendinamas esesininkas, o bibliotekoje ima sukiotis vokiečių karininkai su nepageidaujamų knygų sąrašais.
Slapčia į Paryžių gabenami Žoslenos Ferek laiškai atskleidžia jautrią istoriją apie moterį, karo suirutėje netikėtai atradusią savo gyvenimo misiją. Sen Malo bibliotekos lentynose saugoma miesto atmintis, kurią norima sunaikinti. Bet ji pasiryžusi užkirsti tam kelią.

„Escobaras rašo istorijas, kurios paliečia širdį.“
Millenium Magazine

Mario Escobar (Marijus Eskobaras, g. 1971) – žymus ispanų rašytojas, diplomuotas istorikas, daugiau kaip dvidešimties istorinių knygų autorius. Lietuvių kalba 2021 m. pasirodė garsiausias jo romanas **„Aušvico lopšinė“**. Naujoji autoriaus knyga nukelia skaitytojus į Sen Malo – svarbų Vakarų Prancūzijos jūrų uostą, smarkiai sugriautą Antrojo pasaulinio karo pabaigoje per Sąjungininkų išsilaipinimo Normandijoje operaciją.

Marianne Cronin
Šimtas Lenės ir Margo metų

„Tavo širdis plaka, tavo akys mato ir ausys girdi. Šitoje klasėje sėdi visiškai gyva. Taigi nemiršti. Tu gyveni. Jūs abi gyvenat.“

Lenei vos septyniolika, bet ji puikiai žino, koks trumpas iš tiesų yra gyvenimas. Iki koktumo nuobodžiai vienodas dienas ji leidžia ligoninės palatoje. Čia nuolat plieskia ryški šviesa ir niekas nepadeda nuvyti slogių minčių apie artėjančią nebūtį. Vienintelis Lenės prasiblaškymas – pokalbiai su tėvu Arturu ligoninės koplyčioje. Jai patinka jį provokuoti galvoti kitaip ir versti ieškoti paaiškinimų juos supančiam pasauliui. Tačiau ir tėvas Arturas neturi atsakymo į svarbiausią Lenės klausimą: „Kodėl aš mirštu?“
Vieną dieną, nusižengusi daktarų nurodymui nesikelti iš lovos ir kuo mažiau slampinėti koridoriais, Lenė įsliūkina į ką tik ligoninėje įsteigtą dailės klasę. Patekusi į senolių grupę, ji išsyk pastebi žvitrią pacientę violetiniu megztiniu – aštuoniasdešimt trejų Margo. Sužinojusi, kad sudėjus jųdviejų metus jos jau nugyveno visą šimtmetį, Lenė pasijunta pagaliau radusi šį tą reikšminga. Taip gimsta paskutinis Lenės ir Margo projektas – šimtas paveiksluose įamžintų istorijų apie jaunystę ir senatvę, apie begalinę laimę ir užgniaužtą skausmą, apie prarastą meilę ir iššūkių nepagailėjusius metus. Nepaisant artėjančios pabaigos, likusios jųdviejų dienos sužvilga naujomis spalvomis.

Marianne Cronin (Mariana Kronin) gimė ir augo Didžiojoje Britanijoje, Birmingamo universitete įgijo taikomosios kalbotyros magistro laipsnį, laisvalaikiu dalyvauja improvizacijos teatro pasirodymuose. Laikraštis „Independent“ debiutinę M. Cronin knygą **„Šimtas Lenės ir Margo metų“** paskelbė šilčiausia ir optimistiškiausia 2021 metų knyga, o teises pagal knygą kurti filmą įsigijo viena didžiausių Holivudo kino studijų.

Karen White
Paskutinė naktis Londone

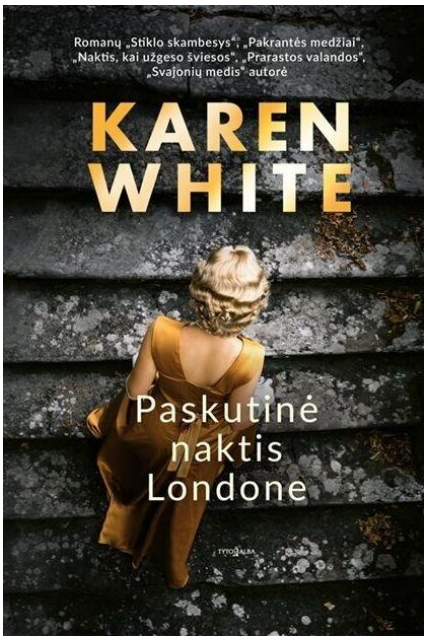

„The New York Times“ bestselerių autorė Karen White savo romane **„Paskutinė naktis Londone“** pina dabarties ir praeities, meilės ir išdavystės gijas, nusidriekusias nuo bombarduojamo karo laikų Londono iki šių dienų.
1939-ieji, Londonas. Gražios ir ambicingos merginos Eva bei jos draugė Žana siekia išgarsėti mados pasaulyje. Žavios knygos veikėjos dirba Luštak madų salone, įsisuka į prabangos sūkurį ir mėgaujasi spindinčiais apdarais bei vyrų dėmesiu.
Kai Eva įsimyli Karališkųjų oro pajėgų pilotą, negali patikėti savo sėkme, nes gauna viską ko norėjo – svajonių darbą ir svajonių vyrą. Tiesa, tai turi savo kainą ir merginai tenka slėpti žemesnę savo kilmę. Tačiau prasideda karas ir bombos niokoja Londoną. Eva atsiduria intrigų, šnipų ir paslapčių pasaulyje. Ji siekia apsaugoti viską, kas jai brangu, bet vienas neteisingas žingsnis amžiams pakeis likimą.
2019-ieji, Londonas. Amerikiečių žurnalistė Medisona keliauja į Londoną ruošti interviu su Žana Diubua apie jos gyvenimą bei madą Antrojo pasaulinio karo metais. Žana išlaikė milžinišką ano meto drabužių ir aksesuarų kolekciją bei daugybę atsiminimų.
Medisona, pati gydosi praeities traumas ir sunkiai atsiveria kitiems. Šimtametė senutė jaunoje moteryje įžvelgia savo pačios praeities šešėlį. Pamažu Žana pradeda pasakoti ne tik apie mados pasaulį, bet ir kitas paslaptis… Galiausiai senoji moteris paprašo surasti karo laikų draugę Evą.
Karen White romane „Paskutinė naktis Londone“ dabartis ir praeitis sklandžiai susilieja ir sujungia trijų moterų likimus. Tai šimtmetį apimanti istorija apie draugystę, šeimą, meilę, intrigas, paslaptis, karą, pasitikėjimą ir išdavystes.
Karen White (g. 1964 m.) – populiari amerikiečių autorė. Jos romanai nuolat atsiduria „The New York Times“ bestselerių sąrašuose. Autorės knygos parduodamos milijoniniais tiražais. Debiutinė Karen White knyga sulaukė pasisekimo ir pateko tarp RITA premijos finalistų. Sėkmė lydėjo ir kitus rašytojos kūrinius, kuriuos pamėgo ir Lietuvos skaitytojai.

Karen White
Mergina iš Legaro gatvės

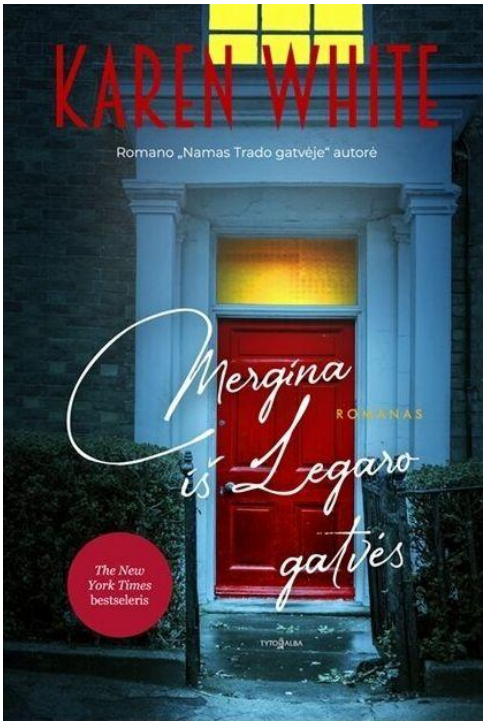

Kartais žmonės turi pasielgti teisingai net ir tuomet, jeigu tai reikštų palikti tuos, kuriuos myli labiau už viską pasaulyje.

Karen White (Karen Vait, g. 1964) – JAV rašytoja, 29 bestselerių autorė, jos kūriniai verčiami į 15 kalbų. Lietuvių skaitytojai jau pamėgo autorės romanus „Stiklo skambesys“, „Prarastos valandos“, „Pakrantės medžiai“, „Naktis, kai užgeso šviesos“, „Svajonių medis“, „Paskutinė naktis Londone“, dėmesio sulaukė ir naujoji knygų seriją, kurią pradėjo „Namas Trado gatvėje“.

„Mergina iš Legaro gatvės“ yra antroji knyga apie Melaniją Midlton, nekilnojamojo turto agentę, gebančią prikelti ne tik senųjų Čarlstono pastatų, bet ir jose gyvenusių šeimų paslaptis. Persmelktas JAV Pietų valstijų kultūros ir pasakojimo tradicijų, romanas atskleidžia, kad savo istorijomis, širdgėla ir nuoskaudomis geba dalintis ne tik gyvieji.
Netikėtai paveldėjusi architektūros šedevru laikomą Vanderhorstų namą, Melanija imasi jį restauruoti. Jai padeda ne tik geriausia draugė Sofi, bet ir istorinių romanų rašytojas Džekas Trenholmas, kurio žvilgsnis vis dar pakerta merginai kojas. Vis dėlto darbų kupiną Melanijos kasdienybę sutrikdo merginos motina. Džinetė Priolo Midlton – garsi operos dainininkė, palikusi Melaniją, kai šiai buvo vos septyneri. Po daugiau nei 30 metų Džinetė grįžta į Čarlstoną, ketindama nusipirkti Priolų šeimai kadaise priklausiusį namą Legaro gatvėje, ir prašo dukters pagalbos tarpininkauti. Tačiau tai nėra svarbiausia Džinetės grįžimo priežastis. Ne vieną šimtmetį Legaro gatvės name slypėjusios paslaptys ima veržtis į dienos šviesą motinai vėl susitikus su dukra, o jų gebėjimas matyti už gyvųjų pasaulio ribų sukelia joms mirtiną pavojų.

Rosamunde Pilcher
Žiemos saulėgrįža

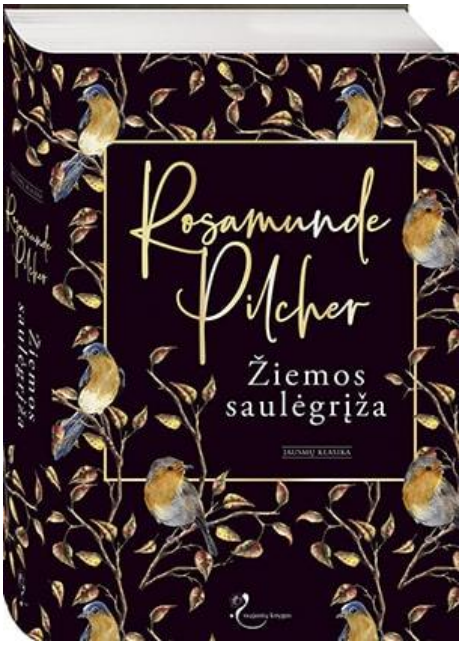

Jaudinantis bestseleris apie netektį ir gydančią meilės galią.

„Žiemos saulėgrįžos“ autorė Rosamunde Pilcher įtraukia skaitytojus į penkių labai skirtingų žmonių gyvenimą.

Elfrida Fips yra patenkinta savo naujuoju gyvenimu gražiame Hampšyro miestelyje. Ji turi mažą kotedžą, ištikimą šunį Horacijų ir mėgaujasi kaimynų Blandelų, ypač Oskaro, draugyste. Moteris viliasi, kad jos gyvenime draugystė ir nepriklausomybė eis petys petin. Tačiau nenumatyta tragedija sutrikdo Elfridos ramybę: Oskaro žmona ir dukra žūva per siaubingą automobilio avariją, o jis tampa benamiu, posūniams pareiškus pretenzijas į mirusios motinos palikimą.
Oskaras ir Elfrida prieglobstį randa Škotijoje, vijokliais apaugusiame name, kuris tarsi magnetas pritraukia besiblaškančius ir klajoklius, taip pat ir nelaimingą paauglę. Tai galėtų lemti nelaimę. Tačiau Kalėdų metas paskleidžia savo stebuklingus kerus, o Elfridai ir Oskarui jų gyvenimo vakare žiemos saulėgrįža atneša meilę ir paguodą.
Ilgai lauktas Rosamunde Pilcher sugrįžimas sušildys tiek vyresnių, tiek jaunesnių skaitytojų širdis. „Žiemos saulėgrįža“ – meilės, ištikimybės ir atgimimo romanas.

Rosamunde Pilcher (1924–2019), Kornvalyje gimusi anglų rašytoja, geriausiai žinoma dėl romantiškų, jausmingų istorijų, kurios tapo pasauliniais bestseleriais. Kritikų teigimu, Rosamunde Pilcher yra pirmoji autorė, itin didelės apimties šeimos sagas pristačiusi itin plačiai skaitytojų auditorijai. Jos kūriniai pripažinti ir skaitomi visame pasaulyje, jų parduota daugiau nei 60 mln. egzempliorių, knygos išverstos į daugiau nei 40 kalbų.
Rosamunde Pilcher rašyti pradėjo vos septynerių, o pirmąją knygą išleido būdama penkiolikos metų.
Ji parašė 26 romanus ir daug trumpų istorijų, kurios buvo leidžiamos rinkiniais. Tokių rinkinių buvo išleista net trys. Autorė ypač mylima Vokietijoje, jos romanai ne kartą buvo ekranizuoti, jie virto kino filmais ir Vokietijos televizijos serialais.
Rosamunde Pilcher knygos, kurių veiksmas dažnai vyksta autorės gimtajame Kornvalyje, buvo tokios populiarios, kad rašytoja 2002-aisiais gavo Britų Turizmo apdovanojimą už turizmo Kornvalyje populiarinimą.
Autorė rašyti nustojo 2000-aisiais. Mirė sulaukusi solidaus 94-erių metų amžiaus.

Christoffer Holst
Purpurinis vasaros sapnas

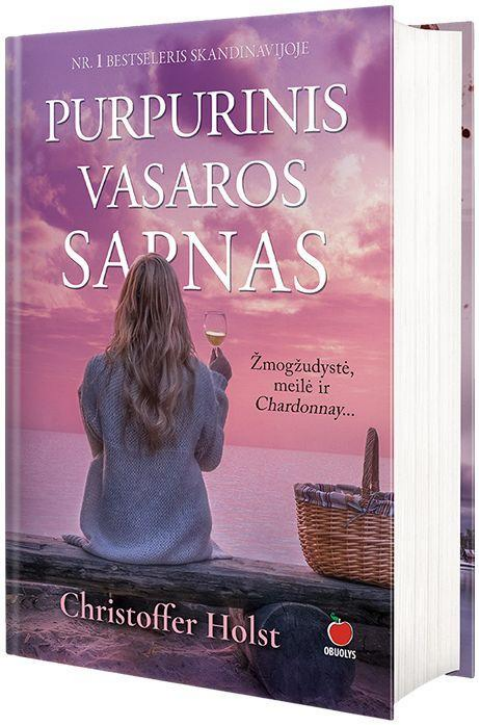

„Purpurinis vasaros sapnas“ – tobula atostogų knyga, kurioje svaigi meilės istorija susipina su kvapą gniaužiančiu detektyvu. Daug romantikos, šiltų vasariškų vakarų nuostabioje saloje ir nemažai intriguojančių išgyvenimų – tai puikus derinys nepaprastai skaniam romanui, kurio negalėsite užversti iki paties paskutinio puslapio.

Silos Storm, gyvenimo būdo žurnalistės, karjera klostosi nekaip, o dar skyrybos su mylimuoju ir tuščios sąskaitos… Svajones apie tolimus fjordus tenka pamiršti, nes santaupų užtenka tik sodo sklypeliui su miniatiūriniu nameliu Bulholmene – turistų pamėgtame spalvingame Stokholmo archipelage.
Svajingoji vietos idilė išsisklaido, kai po tradicinės vasaros saulėgrįžos šventės saloje randama negyva jauna moteris, o Silos gyvenimas pasisuka visiškai nauja linkme. Pasirodo, Sila buvo paskutinė, kuri matė nužudytąją gyvą, todėl liudininkė įtraukiama į tyrimą, kuriam vadovauja labai simpatiškas policininkas Adamas. Šiek tiek išsiblaškiusi vyno gerbėja Sila ir griežtas, visada tobulai atrodantis Adamas yra visiškai skirtingi – galbūt todėl jie ir traukia vienas kitą?
O saloje įvykdoma dar viena žmogžudystė…

Christofferis Holstas – daugybės švediškų bestselerių autorius. Savo romanuose jis pagrindinį dėmesį skiria meilei ir santykiams, o visa tai pagardina intriguojančia detektyvine siužeto linija. Nė vienoje jo knygoje neapsieinama be gero vyno ir skanaus maisto – tai tikrai gardūs kąsneliai mėgstančioms jaukius romantinius detektyvus.
Christofferis pradėjo rašyti dar paauglystėje, įkvėpimo sėmėsi iš Alfredo Hitchcocko filmų ir garsiojo serialo „Seksas ir miestas“.
Naujausi jo romanai, įskaitant ir bestselerį „Purpurinis vasaros sapnas“ – žavūs romantiniai detektyvai, kuriuos be jokios abejonės pamils visos, besižavinčios Agathos Christie ir Noros Roberts talentais.

Bryn Turnbull
Monarcho meilužė

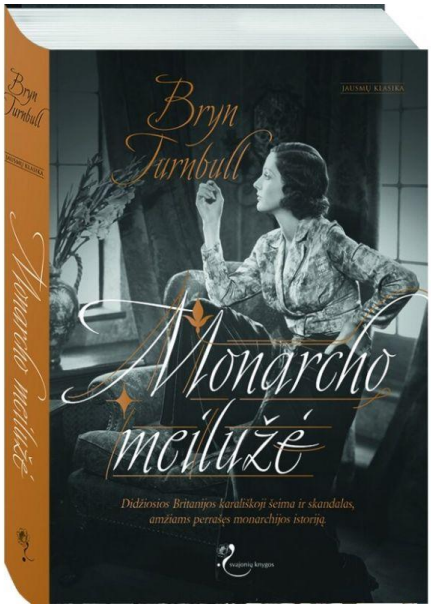

Didžiosios Britanijos karališkoji šeima ir skandalas, amžiams perrašęs monarchijos istoriją.

Tikrais faktais paremtas pasakojimas apie išsiskyrusią amerikietę, kuri pavergė princo Edvardo širdį, prieš jam atsisakant sosto dėl Volisos Simpson.
1926 m. vasarą Telma Morgan išteka už vikonto Djuko Ferneso ir įžengia į tviskantį turtų ir privilegijų pasaulį. Amerikiečių diplomato dukteriai naujasis anglų aristokratijos atstovės gyvenimas primena pasaką – ypač, kai vyras supažindina su Velso princu Edvardu.
Sutuoktinio neištikimybė paskatina Telmą stačia galva nerti į meilės romaną su Edvardu. Tačiau laimė trunka neilgai. Kai Telmos dvynė sesuo Glorija Vanderbilt įsivelia į visų plačiai aptarinėjamą skandalą, jųdviejų su princu meilei iškyla grėsmė. Išvykdama į Niujorką palaikyti sesers, Telma paprašo savo naujosios draugės Volisos Simpson paslaugos – palaikyti Edvardui draugiją, kad nesijaustų vienišas. Ji nė nenumano, kuo visa tai baigsis.
Pasakodama šią įspūdingą meilės, ištikimybės ir išdavystės istoriją, **Bryn Turnbull** skaitytojus nukelia iš triukšmingo Paryžiaus, iš spindinčio viešbučio „Ritz“ ir Prancūzijos Rivjeros į privačius Sent Džeimso rūmų apartamentus ir ramų užmiesčio dvarą.

Karl Ove Knausgarg
Mano kova 5. Kartais turi lyti

„Toks gyvenimas tebuvo žaidimas, laiko stūmimas, mirtis apskritai neegzistavo. Iš visko juokėmės, net ir iš jos, ir tai nebuvo kvaila, nes juokas visada laimi...“

Penktoji autobiografinių romanų ciklo „Mano kova“ knyga **„Kartais turi lyti“** pasižymi gaivališku nuoširdumu. Karlas Uvė išvyksta į Bergeną studijuoti Rašymo meno akademijoje. Mokslai atneša didžiulį nusivylimą: vaikino užmojai platūs, tačiau suvokimas dar menkas, ir iš studijų nieko neišeina. Apsiginklavęs, regis, visai nepagrįstu atkaklumu, jis toliau daug skaito ir rašo. Karlo Uvės pažįstami vienas po kito debiutuoja ir tampa rašytojais, o jis pats bando susitaikyti su mintimi, kad bus jei ne kūrėjas, tai bent gabus literatūros kritikas. Jo rašymo stilius keičiasi. Keičiasi ir santykis su pasauliu. Romane pasakojama apie užsimezgusias tvirtas draugystes, sudėtingą ir gyvenimą aukštyn kojomis apverčiančią meilę ir vėl grįžtama prie egzistencinių išgyvenimų, paskatinusių rašytoją sukurti šį romanų ciklą.
Visame pasaulyje išgarsėjusiame šešių autobiografinių romanų cikle „Mano kova“ Karlas Ove Knausgårdas šokiruojamai atvirai aprašo savo paties, o ne išgalvotų personažų gyvenimą, tačiau kiekviena ciklo knyga skaitoma kaip talentingai parašytas, tvirtais siužeto siūlais sukabintas romanas. Savito stiliaus pasakojime autorius supina intymias kasdienio gyvenimo detales su pamatiniais klausimais apie atmintį, meilę, priklausomybes, mirtį ir kūrybą. Šis literatūros šedevras suteikia galimybę pažinti vieną originaliausių šių dienų rašytojų.

Karl Ove Knausgård (Karlas Uvė Knausgordas, gim. 1968) – garsiausias šiuolaikinis norvegų rašytojas, Norvegijoje vadinamas fenomenu, kai kurių literatūros kritikų laikomas talentingiausiu šių laikų prozininku, stiliumi lyginamas su Marceliu Proustu. Labiausiai pasaulyje išgarsėjo šešių romanų ciklu „Mano kova“, Norvegijoje pasirodžiusiu 2009–2011 metais. Šis ciklas literatūros kritikų vertinamas kaip vienas svarbiausių šiuolaikinės literatūros kūrinių, atspindinčių ryškią pastarųjų metų literatūros tendenciją – rašyti ilgas, tęstines, į kelių tomų sagas išsiplėtojančias tų pačių veikėjų istorijas. Pasak literatūros kritikų, K. O. Knausgårdas išplėtė grožinės literatūros ribas ir XXI a. prikėlė autorių, kurio mirtis buvo skelbiama dar XX a. viduryje.

Christina Sweeney-Baird
Be vyrų

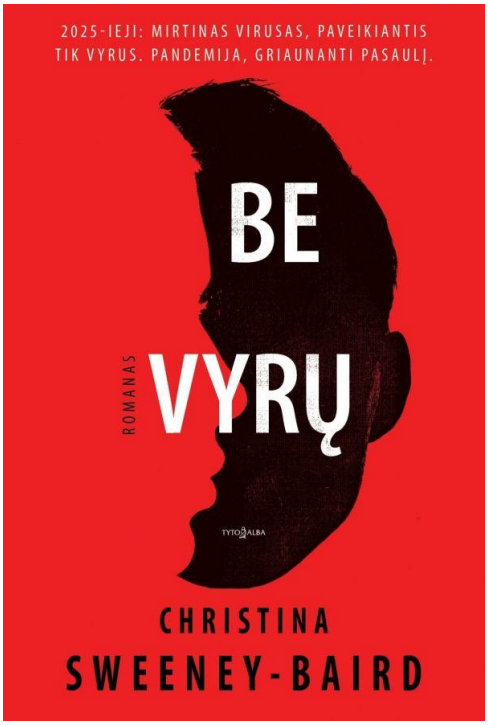

2025 m.: mirtinas virusas, paveikiantis tik vyrus. Pandemija, keičianti socialines taisykles.
Niekada negalėsime susigrąžinti to, ką praradome. Turime su tuo susitaikyti, dėl to gedėti ir sielvartauti. Ir išmokti gyventi toliau.

Christina Sweeney-Baird (Kristina Svyni-Beird, g. 1993) – teisininkė, Kembridžo universiteto absolventė. **„Be vyrų“** – pirmasis jos romanas, tačiau jau verčiamas į 16 kalbų. Jame vaizduojamas pasaulis, pamažu klumpantis prieš paslaptingą virusą, kuris pasirenka konkretų taikinį – vyrus.
2025 metai, Gartnavelis, Škotija. Budinti gydytoja Amanda Maklin susiduria su nežinoma liga, kuri žaibiškai pražudo du vyrus. Netrukus panašius simptomus pajunta dar šeši vyrai, ligoninėje atsidūrę dėl skirtingų priežasčių. Amanda įsitikinusi, tai – ne sutapimas. Jos pastangos užkirsti kelią katastrofai atsimuša į sveikatos priežiūros institucijų abejingumo sieną. Stengdamasi apsaugoti vyrą ir sūnus nuo mirtino užkrato, Amanda nuo jų atsiriboja. Prasideda nuožmios lenktynės su laiku.
Su viruso sukelta visuomenės griūtimi lieka dorotis moterys. Kol mokslininkė Elžbieta neskaičiuodama valandų kuria vakciną virusui pažaboti, Morvena nuošaliuose Škotijos kalnuose apgyvendina šimtą paauglių berniukų, kad tik šie išgyventų. Duomenų analitikė Dona padeda vyriausybei formuoti naują visuomenę, o antropologė Ketrina imasi užrašyti, ką per šią pasaulinę katastrofą patyrė žmonės.
Įvykius autorė stebi šių moterų akimis ir kelia būties klausimus. Kas laukia žmonijos, kai taip drastiškai pažeidžiama socialinė tvarka, ardoma šeima ir patiriamos didžiulės netektys? Kaip apsaugoti vyrus ir sūnus ir išvengti tragiškos baigties? Kaip susigrąžinti gyvenimą?

Mark Edwards
Atsekt iki namų

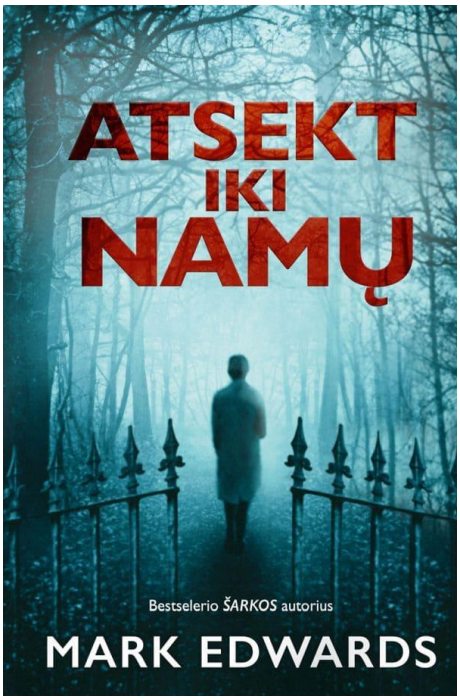

Kaip ir kodėl blogis vis dėlto juos surado.

Laurai ir Danieliui tai, regis, turėjo būti gyvenimo kelionė po Europą, Didysis Turas, paskutinis nuotykis prieš sėslu šeimos gyvenimą.
Iki šios akimirkos viskas buvo tobula, nepamirštama ir kupina įsimintinų įspūdžių. Bet netikėtas susitikimas su jauna pora naktiniame traukinyje Laurą ir Danielį priverčia skubiai nutraukti svajonių turą ir bėgti namo.
Parskridę į Londoną, abu prisiekia daugiau niekada nesikalbėti apie tai, kas įvyko tą lemtingą naktį, ir nepasakoti nė vienai gyvai dvasiai. Bet kai vėl pabando gyventi įprastą gyvenimą, supranta, kad patirtas košmaras ne tik nesibaigė, jis atsekė iki namų ir grasina juos pražudyti...
Skaitydamas Marko Edwardso įtampos kupiną psichologinį trilerį, kiekvienas karštligiškai stengsis kuo greičiau sužinoti, kas gi nutiko tame šiurpiame miško name. Kai kurie tikri pabaisos yra daug blogesni, nei galima įsivaizduoti.

Markas Edwardsas rašo psichologinius trilerius. Jam patinka istorijos, kuriose paprastiems žmonėms nutinka šiurpūs dalykai. Jį įkvepia tokie rašytojai kaip Stephenas Kingas, Ira Levin, Rutha Rendell, Ianas McEwanas, Val McDermid ir Donna Tartt.
Markas šiuo metu užsiima vien tik rašymu. Prieš tai jam teko skinti pupas, atsakinėti į skundų skambučius geležinkelių bendrovėje, mokyti anglų kalbos Japonijoje ir dirbti rinkodaros įmonės vadovu.
Drauge su Louise'a Voss išleido detektyvinių romanų seriją. Jo savarankiškai parašyta knyga „Šarkos“ — tai debiutinė avantiūra, kuri per tris mėnesius po publikavimo atsidūrė „Kindle“ skaitomiausių knygų viršūnėje. Po tokios sėkmės romanas buvo iš naujo suredaguotas ir 2013 metų lapkričio 26 dieną išspausdintas leidykloje „Thomas & Mercer“. „Iš meilės“ — antrasis trileris, nuo kurio šiurpai bėgioja per nugarą.

Mason Cross
Neieškok manęs

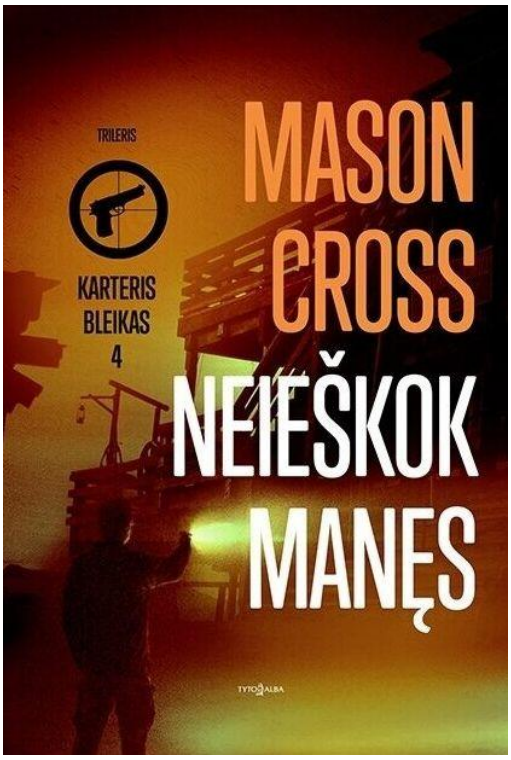

Kažin, ar ji suprato, kokia ironiška buvo ta žinutė. Kerol negalėjo žinoti, kad tai buvo vienas pagrindinių punktų mano darbo aprašyme: ieškoti žmonių. Tais dviem žodžiais ji surišo man rankas. Žinojo, kad aš nesipriešinsiu paskutiniam jos prašymui.
Ir nesipriešinau – iki šiol.

Mason Cross (Meisonas Krosas) – britų autorius, išgarsėjęs trilerių serija apie Karterį Bleiką – žmogų, kuris neturi nei vardo, nei tapatybės, tik talentą rasti tuos, kurie daro viską, kad jų būtų neįmanoma rasti. Nors Bleiko pašonėje visuomet atsiduria netikėtas partneris, padedantis narplioti nusikaltimus, Karteris Bleikas yra vienišas kovotojas, trokštantis ramybės, tačiau niekaip jos nerandantis. Lietuviškai jau išleistos pirmosios trys Karterio Bleiko serijos knygos: „Žudymo sezonas“, „Samarietis“ ir „Metas žudyti“.
Ketvirtajame trileryje **„Neieškok manęs“** Bleikui tenka surasti ir gelbėti su pavojingais žmonėmis susidėjusią mylimą moterį.
Las Vegase gyvenanti Sara Blekvel džiaugiasi į gretimą namą pagaliau atsikrausčius ramiems kaimynams. Kaip netrukus supranta, galbūt kiek per ramiems. Susibičiuliavusi su naująja namo gyventoja Rebeka Smit, Sara nustemba, kai netrukus ji su savo vyru Dominiku dingsta kaip į vandenį, o šalia jų namų pasirodo ginkluoti vyrai. Siekdama išsiaiškinti, kas nutiko draugei, Sara nusprendžia kreiptis pagalbos.
„Neieškok manęs“ – paskutiniai Karteriui Bleikui skirti jo mylimos moters žodžiai. Šio priesako jis tvirtai laikosi šešerius metus, kol vieną dieną sulaukia paslaptingo laiško. Bleikas suvokia – moteriai, kurią kadaise mylėjo ir prarado, iškilo mirtinas pavojus. Jis priverstas sulaužyti pažadą. Visgi Bleikas ne vienintelis ieško sprunkančios moters – jai ant kulnų lipa smogikas Trentonas Geidžas, nusikaltimų pasaulyje garsėjantis gebėjimu rasti dingusius ar besislapstančius žmones. Visai kaip Karteris Bleikas.
Kas pirmas suras į nusikaltimų pasaulį įtrauktą moterį? Kokias paslaptis ji saugo?

Johanna Mo

Nakties paukštė

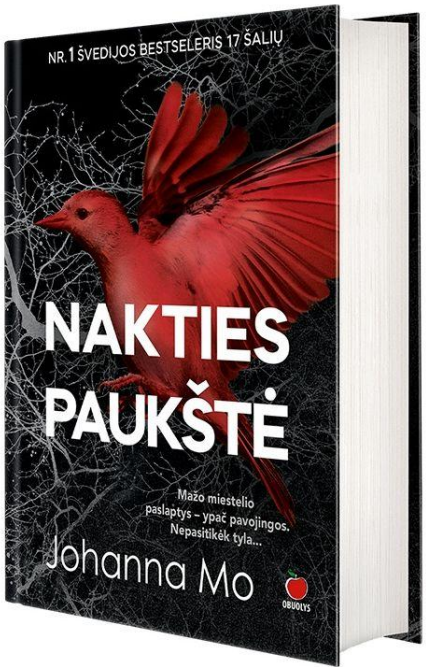

Nr. 1 Švedijos bestseleris **„Nakties paukštė“** – genialus švedų detektyvų autorės Johannos Mo, kuri skaitytojams dovanoja įtemptą ir tamsų skandinaviško detektyvo šedevrą, romanas. Mažo miestelio paslaptys – ypač pavojingos. Nepasitikėk tyla…

„Neįmanoma atsispirti Hanai, užsispyrusiai, mąsliai, laiko veltui nešvaistančiai tyrėjai. Johannos Mo romanas – įspūdingas.“
Publishers Weekly

Kai Hanai buvo devyniolika, jos tėvas buvo nuteistas už žmogžudystę. Slegiama gėdos ji pabėgo nuo mažo miestelio apkalbų ir prisiekė niekada negrįžti.
Bet… Po šešiolikos metų, tapusi policininke, Hana atsiduria gimtojoje saloje, apsigyvena savo vaikystės namuose ant jūros kranto. Įsidarbinusi vietos policijoje Hana stengiasi nuslėpti savo šeimos praeitį, tačiau nepavyksta – naujasis viršininkas yra tas pats policininkas, kuris už žmogžudystę areštavo jos tėvą. Negana to, pirmąją savo darbo dieną ji iškviečiama į nusikaltimo vietą, kur rastas negyvas penkiolikmetis, jos vaikystės draugės sūnus.
Hana pasineria į žmogžudystės tyrimą. Jai į pagalbą paskiriamas policininkas Erikas Lindgrenas, kuris nieko nežino apie kolegės praeitį ir labai stengiasi pralaužti Hanos užsisklendimą. Negali būti skirtingesnių žmonių: ji – vieniša ir uždara, jis – plepus ir bendrauti mėgstantis šeimos žmogus.
Praeities vaiduokliai nepasilieka atsiminimų užkaboriuose. Toli gražu ne visi miestelio gyventojai apsidžiaugė išvydę sugrįžusią Haną – gal tamsios paslaptys geriau liktų neatskleistos…
Johanna Mo (g. 1976 m.) su šeima gyvena Stokholme. Dvidešimt metų ji dirbo literatūros kritike, vertėja ir laisvai samdoma redaktore. 2020 m. vasarą išleistas romanas „Nakties paukštė“ iš karto tapo bestseleriu Švedijoje, tai pirmoji knygų serijos apie neprilygstamąjį policininkų duetą – Haną Dunker ir Eriką Lindgreną – dalis.

Paauglystėje Johanna Mo pažinojo žmogų, įvykdžiusį žmogžudystę. Ši neeilinė patirtis ilgam įsirėžė į atmintį, įkvėpdama parašyti tamsią ir kiekvienu siužeto posūkiu stebinančią detektyvinių romanų seriją.

John Steinbeck
Kelionės su Čarliu ieškant Amerikos

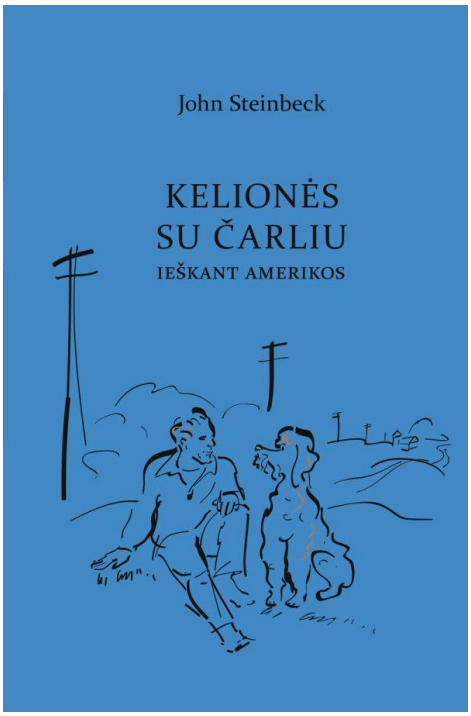

„Kelionės su Čarliu ieškant Amerikos“ — tai 1962 m. išleista amerikiečių rašytojo **Johno Steinbecko** kelionių knyga, vienas geriausių šio žanro literatūros kūrinių. Autorius joje aprašo savo kelionę per Ameriką, kurioje jį lydėjo jo pudelis Čarlis.
Rašytojas, būdamas penkiasdešimt aštuonerių, išsirengė į kelionę, norėdamas išgirsti tikrosios Amerikos kalbą, užuosti žolės ir medžių kvapą, pamatyti spalvas ir atspalvius, kitaip tariant, iš naujo atrasti šalį, apie kurią jis jau tiek daug metų rašė.
Steinbeckas drauge su prancūzišku pudeliu Čarliu keliauja valstijas jungiančiomis automagistralėmis ir užmiesčio keliais, valgo kartu su sunkvežimių vairuotojais, susiduria su Jeloustouno lokiais, lanko senus draugus. Šioje kelionėje jis mąsto apie amerikiečių savybes, rasinį priešiškumą, amerikiečiams savitą, kone visur pastebimą vienišumą ir netikėtą nepažįstamų žmonių gerumą.

Žilvinė Petrauskaitė
Gulago bėgliai. Lietuviai, ištrūkę iš sovietų lagerių

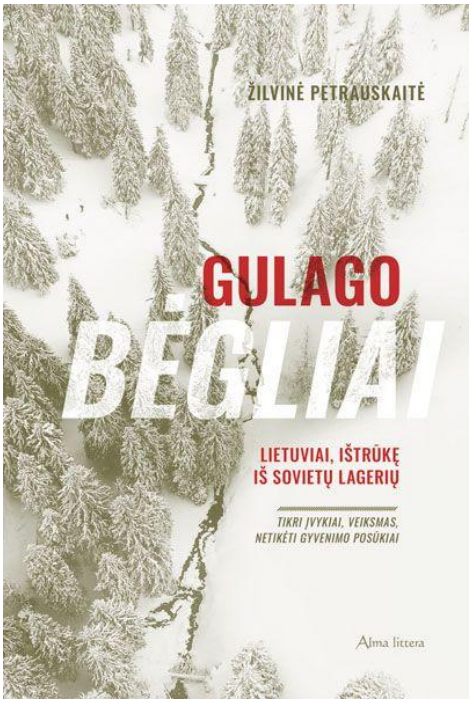

Lietuviai, ištrūkę iš sovietų lagerių. Tikri įvykiai , veiksmas, netikėti gyvenimo posūkiai.

500 KILOMETRŲ PER TAIGĄ PĖSČIOMIS / PASIRINKIMAS: BĖGTI ARBA MIRTI / ŠACHTOS TUNELIU – KARIAUTI UŽ LIETUVOS LAISVĘ / GULAGO PAMATUS SU DREBINUSIO SUKILIMO PĖDSAKAIS / DVIGUBAS PABĖGIMAS

Penkios lietuvių išsiveržimo iš sovietinio Gulago istorijos, artimos įtempto veiksmo filmo scenarijui. Ir... jose viskas tikra!

Pabėgimai iš deportacijos vietų, priverstinio darbo stovyklų, sukilimai ypatinguosiuose lageriuose – nedaug kam žinoma lietuvių pasipriešinimo sovietinei Gulago sistemai pusė. IšsiveržDami iš itin griežtai saugomų įkalinimo zonų, rizikuodami savo gyvybėmis, vykdami į gimtinę be dokumentų šie žmonės siekė ne asmeninės laisvės, o turėjo tikslą grįžti ir kovoti dėl okupuotos Lietuvos nepriklausomybės. Knygos herojai apie šį savo jaunystės epizodą kalba be patetikos, gyvai, su įdomiomis detalėmis ir pastebėjimais.

Knygos atsiradimą inspiravo LRT dokumentinių filmų ciklas „Bėgliai“, scenarijaus autoriai – Paulius Kaupelis ir Saulius Bartkus, režisierius Andrius Bartkus.

Istoriko profesoriaus, akademiko Egidijaus Aleksandravičiaus įžvalgos apie lietuvio laisvės skonį ir kainą, sovietmečio traumas bei asmeninės pastangos svarbą.

Marcus Wallen
Dingęs nacių auksas, arba feldmaršalo paslaptis

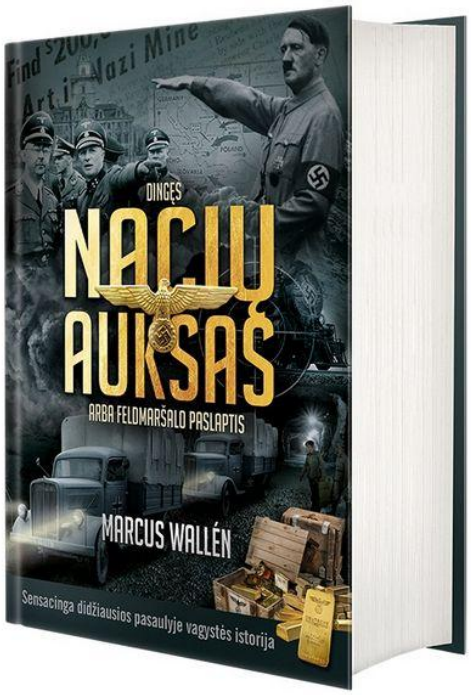

Švedijos žurnalisto Marcus Wallén knyga **„Dingęs nacių auksas, arba feldmaršalo paslaptis“** – dokumentinis tyrimas, kuriame išdėstyti faktai ir įvykiai nenusileidžia patraukliausių istorinių trilerių siužetams.

Dingęs nacių auksas – paslaptis, kurią bando įminti istorikai, nuotykių ieškotojai, lobių medžiotojai ir daugelis kitų smalsuolių. Faktas, kad 1935-1945 metų periodu naciai sistemingai plėšė žydus ir be gailesčio grobė jų materialines vertybes, yra neginčijamas. Tačiau, kur dingo visi šie turtai, taip ir nepradėję cirkuliuoti rinkose? Atsakymų į klausimą ieško žurnalistas Marcus Wallén.

Išgrobstytas aukas, meno kūriniai, brangenybės, ištuštintos bankų saugyklos – pavogto turto mastas buvo milžiniškas. Tai ne maišas pinigų, o ištisi vagonų sąstatai, karo pabaigoje judėję link druskų ir anglių kasyklų. Tačiau, kur šiandien yra visi šie lobiai, aukso dirbiniai, paveikslai ir kitos gėrybės? Kodėl jų iki šiol niekas nerado? Ar įmanoma paslėpti tokį kiekį materialinių gėrybių? Iki šiol tikima, kad lobiai tebėra nenaudojamose, užgriuvusiose kasyklose, kalnuose ar net pakasti švedų daržuose. Kur slypi tiesa?

Knygoje „Dingęs nacių auksas, arba feldmaršalo paslaptis“ autorius nagrinėja įvairius žinomus faktus, nagrinėja ne pačioje geriausioje šviesoje pasižymėjusių istorinių veikėjų veiklą bei jų biografijas, nagrinėja populiariausias žinomas teorijas.

Marcus Wallén knyga yra lengvai skaitoma ir patraukli. Pasak vienos apžvalgos, istorinės knygos gali būti nuobodžios, kaip vaistinės lapelis, arba įtraukiančios, tarsi trilerio žanro kūriniai. „Dingęs nacių auksas, arba feldmaršalo paslaptis“ priklauso antrajam tipui. Pirmoji autoriaus knyga neleis atsikvėpti ir suteiks progą nauju žvilgsniu pažiūrėti į mįslių ir mitų gaubiamą istorinį etapą.

Marcus Wallén (g. 1972) – švedų žurnalistas, dienraščio „Expressen” redaktorius. Istorinių tyrimų knyga „Dingęs nacių auksas, arba feldmaršalo paslaptis“ yra autoriaus debiutas, sulaukęs itin paslankių atsiliepimų.

Genovaitė Petronienė

Gerųjų žmonių šešėliai. Psichoterapinės išpažintys ir esė

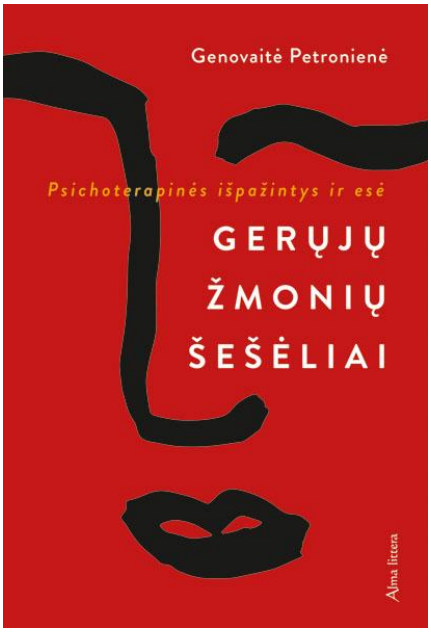

Pacientai psichoterapeutams kasdien išpažįsta paslaptis, kuriomis su niekuo nedrįsta pasidalyti. Jų klausymas virsta privilegija. Paslaptys leidžia pažvelgti iš užkulisių, todėl kaukės tampa visiškai nebeįdomios. O kai kada jos padeda kurti tekstus, atsirasti tam, kas ilgai tūno slapčiausioje kertėje...

„Psichoterapeutės Genovaitės Petronienės knygoje „Gerųjų žmonių šešėliai“ meistriškai ir subtiliai kuriamas psichologinis dvasios liga sergančiojo portretas, jo neschematizuojant, o priešingai, paverčiant trumpu, grakščiu ir, svarbiausia, įtaigiu prozos kūriniu. Sykiu tai ir tikslus mūsų laikų, įvairiomis formomis žalojančių žmogiškąjį unikalumą, atvaizdas. Tad būsimo šios knygos skaitytojo smalsumas ne vien sužadinamas ir provokuojamas. Jam tarsi leidžiama pažvelgti į žmogaus dvasios slėpinius, ten, kur dažniausiai dėl pačiam nepaaiškinamų priežasčių labiausiai gelia ir skauda. Tai labai šiuolaikiška ir empatiška knyga, padedanti susivokti, pamatyti savo bruožus kitame, galimas daiktas, labiau kenčiančiame.“
Julius Keleras

Genovaitės Petronienės knyga **„Gerųjų žmonių šešėliai“** – knyga sudaryta iš trijų rūšių tekstų – klientų išpažinčių, asmeninių kūrybinių impresijų ir atskiras išpažintis bei impresijas apjungiančių refleksijų – esė. Išpažintys ir impresijos panardina į jausmų tirštumą, gyvenimo detales, o refleksijos suteikia mokslinių žinių ir atskleidžia analizės gylį.

Iliustruojamos ir nagrinėjamos temos – depresyvumas, obsesija, paranoja, psichopatija, narcisizmas, mazochizmas, beprotybė, paauglystė, vienatvė, meilės priklausomybė, jautrumas, kūrybiškumas.
Knygoje „Gerųjų žmonių šešėliai. Psichoterapinės išpažintys ir esė“ rasite ir juodojo humoro, ir skausmo, ir įkvepiančių pasakojimų.

Gabija Vitkevičiūtė
Širdies tatuiruotės

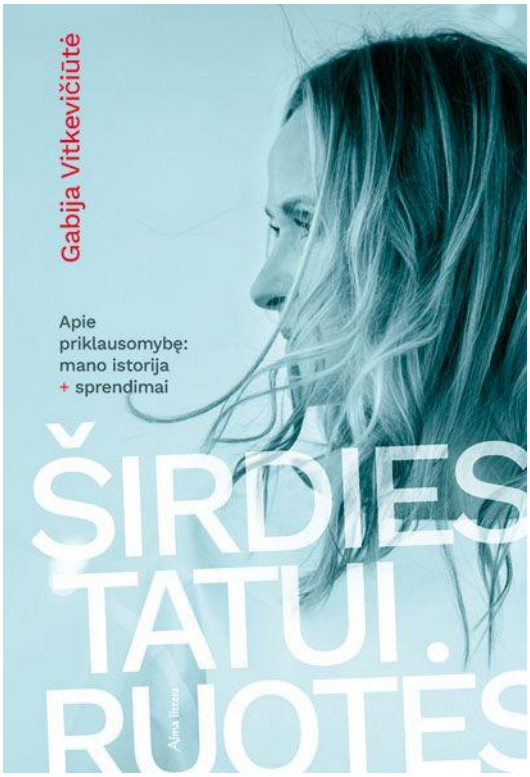

Priklausomas atiduoda save už butelį. Artimieji atiduoda save už dyką.

10 metų rinkta medžiaga
Paremta mokslu ir praktika
Aš ten buvau
Dabar būsiu šalia Tavęs
Viskas tikra
Išgyventa ir išspręsta

„Knygoje Gabija dalijasi savo patirtimi, kai gyvenimas su priklausomu žmogumi yra kaip kelias su bedugnėmis ir viršukalnėmis. Tačiau ši kelionė yra vienintelė kryptis. Žinau tai ir kaip gydytoja, kasdien dirbanti dėl sveikstančiųjų.“
Gabija Laubner, anesteziologė-reanimatologė ir klinikinės toksikologijos gydytoja

„Blaivybė man – gyvenimas. Tai kelionė į laisvę, tiesą ir pačią save. Skaityti šią Gabijos knygą bus skaudu ir jautru, bet ji yra pagalba. Nes tema tikrai gali paliesti bet kurį iš mūsų.“
Virginija Krutulienė, blaivi jau daugiau kaip 15 metų

„Gabijai pavyko subręsti ir patikėti savimi, kad tikrai įgali būti subtilioje kelionėje su priklausomybės ligos padarinių turinčiais asmenimis. Tai taikliai atsispindi knygoje. Čia vyksta „gundymas“ pokyčiams ir investicijai į sveikatą. Drąsu – tikra – jautru. Drąsūs, skaitykite!“
Gyd. psichiatrė Vilma Andrejauskienė

Gabija Vitkevičiūtė yra priklausomybių konsultantė. Šį darbą pradėjo dirbti po to, kai uždarė pačios įkurtos pagalbos namus moterims. Iki tol 20 metų dirbo žurnaliste ir tarptautinės komunikacijos eksperte, taip pat yra baigusi kultūros vadybos ir kultūros politikos studijas, turi ir menų magistro laipsnį. Visos ilgai kauptos patirtys ir mokslai leido autorei apjungti įvairialypes žinias, kad aiškiai ir naudingai pateiktų žmogui supratimą, kas yra priklausomybė ir kaip su ja gyventi artimiesiems. Knyga unikali tuo, kad Gabija kalba iš asmeninės perspektyvos – jos mylima mama mirė nuo priklausomybės alkoholiui. Gabija daugiau kaip 15 metų visiškai nevartoja alkoholio ir sveikos gyvensenos vertybes stengiasi diegti savo keturiems vaikams.

„Jau labai daug padarei, pajutai ir pagalvojai. Noriu paprašyti būti sau švelniai. Nepulk stačia galva, nekeisk pasaulio, vienu mostu nekeisk ir savęs. Jūs abu – ir vartojantis mylimas žmogus, ir Tu – tyrinėjate,

stebite, vertinate, matuojatės. Pabūkite abu su tuo, pakvėpuokite. O tada imkitės reikalų. Nevertinkite ir nesilyginkite – šios knygos užduotys ir siūlomi sprendimai neturi patikti, ne toks tikslas. Juk kai gydytojas perrišinėja žaizdą ir plėšia pleistrą nuo gyjančio nubrozdinimo, jo pacientas raukosi, inkščia, jam nepatinka. Bet gydytojas nekreipia dėmesio. Kodėl? Nes žino, kad daro teisingai, tai būtina. Jis mato naudą. Aš ne gydytoja, bet rąstą per upelį permesti galiu. Taip sutrumpinsi savo kelionę ir tikslą pasieksi greičiau, tiksliau, saugiau.“
Gabija Vitkevičiūtė

Michael Bar-Zohar, Nissim Mishal
Mosado amazonės. Išskirtinės Izraelio žvalgybos moterys

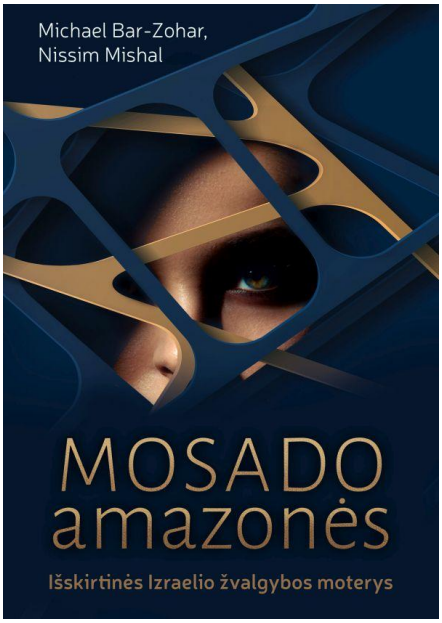

Pažvelkime į audringus geriausių Mosado lohamet, Izraelio slaptosios tarnybos kovotojų moterų, gyvenimus, meilės istorijas ir pražūtingas misijas. Pribloškiantys šių stiprių, drąsių moterų žygdarbiai įrodo, kad jos nė kiek nenusileidžia vyrams, o neretai juos netgi pranoksta. Joms tenka susidurti ne tik su savo tautos priešais, bet ir su skausminga vienatve, nemaloniu kolegų vyrų požiūriu į jas, dažnai jos priverstos atsisakyti svajonės susituokti ir susilaukti vaikų. Ir vis dėlto savo misijas jos vykdo puikiai.
Kvapą gniaužia amazonių žygdarbiai: nuo Yolandės, atsidūrusios karaliaus Farouko karališkuosiuose rūmuose, iki Dinos, kuriai pavyko peržengti Irano branduolinio archyvo slenkstį; nuo Shulos, nuteistos mirti kartuvėse, iki Sigalės, užverbavusios geriausius musulmonų agentus; nuo Marcellės, iššokusios per egiptiečių kankinimo kambario langą, iki Yaelės, Isabelės ir Daniellės, kurios nedvejodamos nėrė tiesiai liūtui į nasrus. Linda per stebuklą išgyveno Holokaustą, Aliza pralaužė ledus lyčių lygybės srityje, o ypatingas jaunų moterų trio išgelbėjo Izraelį nuo siaubingo pavojaus...
Daugybę metų valdžios institucijos itin slėpė Mosado *lohamet* veiklą. Šiandien paslapties skraistė nuplėšta, todėl galima laisvai skelbti nuostabius amazonių žygdarbius. Pagaliau.